

בית¹ דין של כהנים היו גובין כולי ולא מיחו בידם חכמים – The Bais Din of the Kohanim would collect, etc. and the Chachomim did not protest it

OVERVIEW

The משנה teaches us that the כהנים בי"ד would collect four hundred זוז for the תוספות of a כתובה בתולת כהן and the חכמים did not protest this enactment. (presumably) assumed that they wrote ד' מאות זוז in the כתובה; therefore there is seemingly no problem in collecting it, why would one think that the חכמים should be מוחה; after all the husband agreed to it. תוספות clarifies this issue.

- ד' מאות תוספת² explains that the חכמים were not מוחה to collecting

אף על פי שלא כתב בלשון תוספת³ אלא ארבע מאות דחזו ליכי -

Even though the husband **did not write** regarding the extra two hundred זוז that it is **an addition** to the initial כתובה of מאתיים, **but rather** he wrote, 'four hundred זוז to which you are entitled' -

וקא סלקא דעתין דלא תגבה⁴ דלא חזו ובלשון תוספת לא כתב -

So one would think that she cannot collect four hundred, **since she is not entitled** to four hundred זוז, but merely to two hundred, **and** (additionally) **he did not write that he is adding** an additional two hundred (besides the basic two hundred) -

קא משמע לן דמנהג טוב מאד הוא וראוי להיות בכהונה ובמשפחות המיוחסות -

The משנה therefore teaches us that this is a very proper custom and it is fitting for the כהונה and for distinguished families that they should receive זוז ד' מאות זוז -

ושייך בהו למימר דחזו ליכי -

And it is applicable in these cases to write in the כתובה, 'to which you are entitled'.

תוספות adds that this תקנה of the כהנים בי"ד של goes even a step further:

ואפילו לא כתב לה כתובה⁵ גובה ארבע מאות⁶ בתנאי בית דין⁷ -

---

¹ A marginal note indicates that this תוספות is referencing the משנה on the previous עמוד.

² See 'Overview'.

³ A כתובה is entitled to a כתובה of two hundred זוז (which is based on the פסוק [משפטים] שמות יתן כמורה הבתולות (שמות [משפטים] פסוק). [In our כתובות it reads מדאורייתא דחזו ליכי]. However a husband may add to this כתובה עיקר any amount he chooses, as long as he indicates that this is a תוספות – an addition to the כתובה of מאתיים.

⁴ She should only collect two hundred to which she is [really] entitled to. See תוה"ר and סוכ"ד אות כה.

⁵ This may refer to places where the custom was not to write a כתובה at all (and rely on the בי"ד). (תנאי בי"ד).

⁶ See 'Thinking it over'.

⁷ תנאי בי"ד (literally, a stipulation of בי"ד) refers to obligations that בי"ד places (as opposed to a self-imposed obligations [such as a loan, etc.]). A prime example of תנאי בי"ד is the כתובה. There is an obligation for every married

And even if he did not write a כתובה for her, she still collects the four hundred זוז as a תנאי בי"ד -

כמו בבנות ישראל מאתיים⁸ דתקנה גמורה היא:

Just as the rule is regarding the two hundred זוז that is given to בנות ישראל (when a כתובה was not written) for this was a binding enactment that ד' receive בתולות כהנים as מאות עיקר כתובה מאות.

SUMMARY

The תוספות as a תוספות even if it was not written as a כתובה even if ד' receive מאות בתולות כהנים and even if no כתובה was written at all.

THINKING IT OVER

How does ד' still collect a כתובה even if he did not write a כתובה derive⁹ that even if תוספות derive¹⁰ מאות?

---

man to discharge all the obligations of a כתובה, whether he agreed to it and wrote the כתובה or not.

⁸ Every person must pay the כתובה (of מאתיים for a בתולה) whether he wrote a כתובה or not. See footnote # 7.

⁹ See footnote # 6.

¹⁰ See פרדס יצחק אות מז.